

חב"ד לצעירים

גליון מס' 30
טוב שבת פרשת
דאה ה'תשפ"ג

בישראל

צעירים ברוח < החדש והמתחדש במחוזות השונים של חב"ד לצעירים ברחבי הארץ

דגול מרובה

סיפור ההצלחה של 'לב לדעת' – תפארת שמשון' מכנס לשורותיו זו השנה העשירית ברציפות עוד אלף עמלי תורה הלומדים ונבחנים על כל התניא בעיון ובבקיאות • במקביל עוד למעלה מאלף תלמידות משתתפות בתכנית מקבילה של העמקה בלימוד התניא • הרב משה שילת בטור מיוחד על התופעה ומשמעויותיה

אחד מסבבי המבחנים, שנערכו על פני יום שלם בשבוע שחלף, באולמי גוטניק בירושלים

הפלא הזה חוזר על עצמו מדי שנה בשנה זה עשר שנים ברציפות.

בשבוע שעבר נערך המבחן המסכם על ג'ן פרקי התניא, בירושלים, בבני ברק ובעוד עשרה מוקדים בישיבות גדולות וישיבות הסדר. עוד אלף תלמידים הצטרפו השנה, בפעם העשירית, לבני התורה שספר התניא הפך להיות חלק בלתי נפרד מהחיים שלהם. אי אפשר שלא להתפעם מכך שיש כבר רבבת בני תורה, מהעידית שבעידית שבכל חוג, שקבעו את נפשם בעבודת השם בדרך החסידות - דרך שרק מי שלומד תניא במשך שנה שלמה בעיון ובקיאות, מבין את משמעותה על בוריה ועל כל הגלום בה.

הניסיון מוכיח שאותם אלפים ממשיכים לאחר התוכנית השנתית ללמוד עצמאית, להגיע להתוועדויות ולהתעלות עוד ועוד בדרך ה' החסידית. הם קוראים בשקיקה את 'כי קרוב' ומבקשים לוודא שלא החמיצו שום גיליון, הם פוקדים בהתרגשות עצומה את אירועי 'צמאה' והקשר עמם הולך ומתהדק. לא מעטים מהם ממשיכים לשנה נוספת בתכנית 'לב לדעת' המוקדשת כולה ללימוד מאמרי חסידות ושיחות של הרבי.

המפעל הכביר הזה נבנה בעמל וביסודיות. הפקנו לקחים משנה לשנה. כיום, הזה, המוסד המפואר 'לב לדעת' - תפארת שמשון' עומד על תילו ובנוי לתלפיות. צוות של רבנים עונה בטלפונים לשאלות מדי יום ביומו, בשעות מיוחדות של 'בין הסדרים'. יש שיעורי סיכום, דפי חזרה, מבחנים עונתיים - מעטפת שלמה של עזר והנעה להגעה למבחנים ולהצלחה בהם. כל אלו לצד מלגות שמחזיקות את המסגרת ונותנות גם משהו לגוף ולנפש הבהמית, אך באמת מדובר במשהו קטן וסמלי שלא נועד

הנושאים בליקוטי אמרים, שער הייחוד והאמונה ואגרת התשובה. גם במסגרת זאת, מדי שנה בשנה למעלה מאלף משתתפות חדשות משתלבות בלימוד מעמיק במשך השנה הכולל מבחנים. בסיכום השנה הן נועדו לאולם גדול בירושלים שבו ישבו לבחינה ארוכה ומסכמת על כל הנושאים שנלמדו בתניא במשך השנה.

גם באגף זה מתקיימים שיעורים רבים על פני השנה כולה בשבעה מוקדים שונים ברחבי הארץ; בשיעור שבועי ענק ב'זום'; ובלימוד עצמי של למעלה משעה מדי שבוע. כל אלו הביאו לפירות מבורכים מאוד של נשים ובנות שהחסידות משנה את חייהן ויוצקת בהן אור וחיות.

עוד שנה עוברת, עוד אלף תלמידים ועוד אלף תלמידות - והצו העליון "יפוצו מעיינותיך חוצה" בציבור התורני האיכותי על כל רבדיו מקבל משמעות חדשה, עמוקה ומהפכנית.

אלא לתחזק את הקביעות ולוודא את קיומיהן הבחינות במועדן.

החידוש הגדול שהתבסס בשנת תשפ"ג הוא רשת השיעורים במסגרת התוכנית. אם בשנים עברו היו שיעורים קבועים ספורים, ובעיקר נערכו שיעורי סיכום מרכזיים, בשנה האחרונה יש למעלה מארבעים שיעורים מדי שבוע ברחבי הארץ למשתתפי התוכנית. ארבעה מגידי שיעורים עובדים במשרה מלאה במסירת שיעורים לבחורים ואברכים מכל הארץ הנוטלים חלק בתוכנית. השיעורים הם רשות ואינם חובה, אבל למעלה מ-500 המשתתפים בהם מתענגים ומוסיפים לעצמם הבנה בחסידות ובדרכי החסידות ומעשירים את עולמם.

במקביל, הוקם אגף פעיל לא פחות לבנות המכללות שנועד להעשיר את עולמן בלימוד החסידות. גולת הכותרת היא תוכנית ייחודית של לימוד התניא המתמקדת ברוב

המועדונית שונתה בדחובות

חב"ד לנוער הפך לסיפור של הצלחה בערים רבות ברחבי הארץ • אבל מה עושים כשרוצים לשכפל את ההצלחה ולא לקבע אותה במקום אחד אלא על פני שכונות ומחוזות נוספים בעיר? • בדיוק לשם כך הוקם המיזם הייחודי של מועדונית על גלגלים • קרוון נייד, מושקע ומאובזר בכל הפרטים הדרושים, נודד משכונה לשכונה בעיר רחובות ומקיים בה מדי יום ביומו פעילות תוססת עם הנוער • לפני שבת חונה הקרוון במוקד שמיקומו מתפרסם מראש ועשרות נערים גודשים אותו • סביב השעון על גלגלים

וקבענו את הפעילות בה. אך עם הזמן ראינו שמגיעים מדי פעם למועדונית גם צעירים משכונות מרוחקות יותר, והבנו את הפוטנציאל שקיים בשכונות. מדובר במאות בני נוער הפזורים בשכונות שונות ברחבי העיר.

"אז עלה לי הרעיון להקים מועדון נייד", מתאר הרב גבאי, "ממש מועדון שלם, כמו מועדון קבוע, מקום שניתן ללמוד בו שיעורי תורה, להניח תפילין, וכמובן שיהיה מזמין וראוי שהנערים ירצו לבוא אליו.

"מיד כשהעליתי את הרעיון בפני הרב משה שילת, העומד בראש חב"ד לנוער בארץ הקודש, הוא

מנחם גבאי. רק לפני כשנתיים הוא יצא עם משפחתו לשליחות בעיר הולדתו, וכבר הקים בה מוקד תוסס לצעירים של יהדות וחסד.

"כאשר באנו למפות את העיר ולחפש את הנקודה המרכזית והיעילה ביותר להקמת המועדונית", פותח ר' מנחם, "הבנו שיש לנו קושי. מצד אחד, השכונות המרכזיות של העיר ותיקות ורוב המשפחות הצעירות לא מתגוררות באזור. מאידך, השכונות המרוחקות יותר מלאות בבני נוער צעירים אך דרכי ההגעה מסובכות יותר, והמרחק בין שכונה לשכונה גדול יותר.

"בסופו של דבר מצאנו נקודה שהתאימה להקמת מועדון קבע

הפעילות של חב"ד לנוער בישראל צוברת תאוצה בשנים האחרונות. מדי מספר חודשים אנו מתבשרים על עוד זוג שלוחים שיוצאים לעיר נוספת בישראל, להקים בה נקודה חדשה של אור לצעירים.

בכל הקמת סניף שכזה מושקעת מחשבה רבה, ולאחר כשנת פעילות והכרת השטח מתכננים את הקמת מבנה הקבע של מועדון הנוער על מפת העיר. נלקחים בחשבון אזורים בהם יש יותר צעירים, מיקום שיהיה נוח להגיע אליו, וכמובן מבנה מפואר שיכיל מקום ללמוד, להתפלל וגם לשחק עם חברים. כמו ערים רבות בארץ, גם בעיר רחובות קיים מועדון צעירים בהובלת השליח הרב

מאסף כינרת

אחד מסניפי חב"ד לצעירים בארץ בהם כבר קיימת פעילות ניידת הוא בסניף חב"ד בקמפוס שבמכללת כנרת, בניהול השליח הרב יוסף ועקנין.

"מגורי הסטודנטים בקמפוס כנרת מפוזרים בין הקיבוצים והיישובים בעמק הירדן", מסביר ר' יוסף. "בתחילה היינו מנסים לייסד שיעורים במקומות ארעיים בקיבוצים, בכל פעם בחדר אחר, אך הבנו שעלינו לארגן מקום קבוע לקיום השיעור, כשבד בבד הבנו שהמקום הקבוע חייב להיות כזה שגם יוכל לנדוד בין היישובים השונים.

"רכשנו אפוא קרוון נייד, כשאת רוב העלויות מימנה ההנהלה הארצית של חב"ד בקמפוס. בקרוון יש מקום לשבת וללמוד יחד, הקמנו בו ספריית קודש והעמדנו שולחן וכיסאות, וכך התחלנו לעבור בין היישובים ולאסוף את הסטודנטים ללמוד במקום קבוע. בכל יום נערך בקרוון הנודד שיעור תורה לסטודנטים בישוב אחר.

"בחג החנוכה הוּמנתי על ידי אגודת הסטודנטים להשתתף באירוע חנוכה לסטודנטים שנערך בשטח פתוח, והחלטתי להיכנס לאירוע עם הקרוון הנייד, המעוטר בסמלי יהדות ומבצעי המצוות.

"לאחר האירוע פנו אלי כמה סטודנטים שמשותפים בשיעור השבועי ואמרו לי נרגשים: 'הרב, אתה לא מבין איך שמחנו לראות אותך נכנס עם הקרוון לתוך האירוע. כל אירועי החנוכה במכללה שנערכו עד היום לא היו קשורים כלל לחג החנוכה אלא יותר לחגים לא יהודיים. היו רגעים הרגשנו שאנחנו לא לומדים בארץ ישראל, אלא בכנרת. ואז כשנכנסת עם הקרוון והחנוכייה הדלקת בנו את הגאווה היהודית'.

"במהלך החג רצתה האגודה לערוך ביקורי חג אצל כל הסטודנטים, ובאופן טבעי התבקשתי ללוות אותם יחד עם הקרוון ומצוות החג. כך זכיתי להגיע יחד עם נרות החנוכה לכלל הסטודנטים במכללה".

הקמת המועדונית, ובסופו של דבר עלותה הגיעה לפי שניים מהתכנון המקורי".

יהדות בכל שכונה

"ברוך ה', לפני כחודש זכינו לברך על המוגמר וחנכנו את המועדונית החדשה והמאוזרת במיטב השכלולים והנוחות, ומהרגע שהיא החלה לעבוד ולהסתובב בעיר, משחזר ר' מנחם בהתרגשות, 'הרגשנו שהפעילות ממש מוכפלת. יש בעירנו שכונות מרוחקות שקודם לכן לא הצלחנו כלל להגיע אליהן, היות ולא מצאנו מקום שיארח אותנו, ועתה הצלחנו להגיע אליהן באמצעות המועדונית הניידת.

"גם השיעורים שכבר היו קיימים בשכונות מסוימות קיבלו תוספת פעילות משמעותית. במקומות אחרים פיצלנו את המשתתפים לשני סבבים, כדי שכולם יוכלו להיכנס".

מעמד חנוכת המועדונית נערך בהשתתפות ראש עיריית רחובות רחמים מלול, שהעלה על נס את הפעילות של חב"ד בעיר, הנהלת חב"ד לנוער בישראל ושלוחים נוספים מהסביבה.

"הפעילות במועדונית", מדגיש ר' מנחם, "מוקדשת לזכות התורם ר' איציק שמואלי

נרתם בכל הכוח להשיג את התקציב. התחלנו קודם עם שלבי התכנון, שכרנו את שירותיה של מעצבת פנים ידועה שתוכל לנצל כל מטר פנוי בקרוון, וישבנו עם שלוחים נוספים ואנשי מקצוע על מנת לקבל את התוצאה הטובה ביותר.

"עם התקדמות הפרויקט עלו רעיונות נוספים לשיפור ועיצוב המועדונית, וראיתי שהתוכניות הגדולות חורגות במידה ניכרת מהתקציב שקיבלתי. לא ידעתי מהיכן אשיג את שאר המימון להקמת המועדונית.

"ערב אחד השתתפתי באירוע משפחתי ופגשתי קרוב משפחה שהתעניין בפעילות שלי. סיפרתי לו על השליחות עם הנוער, על שיעורי התורה הרבים שאנו מקיימים ופעילויות החסד, וכמוכן על המיזם החדש: הקמת מועדונית ניידת, שתשמש בני נוער רבים בעיר רחובות.

"הוא התלהב ממש מהרעיון. סיפרתי לו כי אמנם קיבלתי תקציב מוכובד אך כעת הוא נגמר ויש עוד עבודה רבה עד שהמלאכה תושלם. באותו רגע הוא אמר לי: אני אשלים לך את החסר. אשמח להיות שותף בפרויקט כזה מיוחד.

"ואכן, המשכנו בשיא המרץ לעבוד על

הטיולית והלבבות הנפתחים

אחד הנכסים המיוחדים של חב"ד לנוער בישראל זו הטיולית המפורסמת. הטיולית היא שילוב של אוטובוס-משאית, הכולל קבינה נפרדת לנהג, מושבים רבים לנערים, אזורי אחסון לציוד מחנאות ועוד. באמצעות הטיולית יכולים מפעילי הסניפים לצאת לטיולים עם הנערים המשתתפים, וכאשר יש נהג קבוע ורכב קבוע המצויד בכל לתנאי שטח, הטיול נעשה הרבה יותר נוח ומסודר.

"כמו כל ארגון המנהל צי רכב משלו, הרגשנו שעצם זה שיש לנו רכב שהוא שלנו, של המוסד, זה כבר משדרג את החוויה", פותח הרב אסף איטח שליח חב"ד לנוער בגדרה, יוזם הרעיון שמספר לנו על הרעיון להקמת הטיולית.

"בתחילת הפעילות שלנו בזמן הקורונה, התעסקנו יותר בשיעורי תורה ופעילויות מקומיות אך לא יכולנו לצאת לטיולים עם הנערים. זה חסר לנו מאוד, כי כשאתה יוצא עם קבוצה של נערים לטיול, הלבבות נפתחים והמסרים חודרים עמוק יותר.

"באחת ההתוודעויות של השלוחים לנוער עם הרב חיים שלמה דיסקין, רבה של קרית אתא המלווה את ארגון חב"ד לנוער, שמענו מפיו שאחד הכלים לגרום לנוער להיפתח הוא בצבירת חוויות. לא רק לערוך שיעורי תורה ומצוות בהידור אלא לדאוג שהכל ייעשה בצורה חווייתית, וכך הדברים הנלמדים ייטמעו בלב הצעירים יותר ויותר. בהמשך לכך החלטנו לרכוש משאית ולהפוך אותה לטיולית, לעצב אותה כחן, עם תמונת קודש של הרבי וסמל חב"ד לנוער, מה שגורם לנערים לגאווה יחידה.

"אני יכול לומר שההרגשה שלנו כשלוחים במסעות עם הנערים בטיולית הזו היא מפעימה. אפשר לצאת עם הנערים יחד ולנסוע לחיק הטבע, לשבת יחד בצלה ולהפעיל את מערכת ההגברה המיוחדת המותקנת עליה, לשיר יחד שירים וללמוד.

"בהמשך הוספנו ציוד שטח לטיולית והתקנו עליה גנרטור שקט, וכך כאשר מגיעים לשטח ניתן לשבת יחד לצד הטיולית וליהנות מתאורה ומזיקה טובה גם בשעות הלילה. "דבר נוסף שנוצר בזכות הטיולית הוא שיתוף פעולה בין הסניפים והגברת ההיכרות בין הנערים. מפעם לפעם אנו מארגנים טיולים משותפים לסניפים שונים, וכך הנערים מכירים חברים חדשים המשתתפים גם הם בפעילויות של חב"ד לנוער, ויוצאים יחד לטייל בקבוצה גדולה ומגובשת.

"בשנה האחרונה נסענו עם הטיולית על פני קילומטרים רבים בכל רחבי הארץ. ירדנו איתה עד אילת, וכך גם הצפנו לרמת הגולן. זו חוויה מיוחדת מאוד לנערים הגורמת להם להמשיך ולשמור על קשר עם השליח.

"גם בקיץ הנוכחי הטיולית עובדת ללא הפסקה. בכל יום יוצאת בה קבוצת נערים מסניף אחר ברחבי הארץ, להתוודות תוססת בחיק הטבע, וכך הקשר של הנערים עם השליח ועם המועדון הולך ומתעצם."

ומשפחתו, שבזכותם הצלחנו להגיע ליעד ולהקים את המועדון הניידת".

פנינו אל הרב משה שילת, מנהל חב"ד לצעירים בישראל, שיספר על הפרוייקט המיוחד.

"כשר' מנחם גבאי העלה בפניי את הרעיון, ההצלחה של פרויקט כזה לא היה ברורה מאליה", פותח הרב שילת. "ברוך ה' הקמנו כבר בישראל עשרות מועדוני צעירים, כולם במקומות מרכזיים, רחבים ומאובזרים היטב. ולכן הקמת מועדון שלמה בתוך קרוון נייד נתפסה בעינינו כמשהו שהצלחתו אינה בטוחה.

"מצד שני, אני שומע מהשלוחים בכל ערי ישראל שיש ביקוש עצום בקרב בני נוער להשתתף בפעילויות של חב"ד לנוער בישראל. הם שומעים על הפעילות מהחברים שלהם או נחשפים לפרסומים אודותיה, כולל המסעות לחו"ל, באפיקים שונים. פעמים רבות הם רוצים להצטרף, אך המועדון נמצא במקום מרוחק ממקום מגוריהם ורבים מהם נאלצים לוותר.

"מאז הקמת המועדון הניידת ברחובות, ניתן לומר כי הפעילות שם הכפילה ושילשה את עצמה. צעירים רבים זוכים לכך שהמועדון מגיע אליהם עד הבית, וכך הם יכולים להשתתף בשיעור תורה וליהנות מפעילות משותפת ומגוונת. גם פעילות ההתנדבות של חב"ד לצעירים בארץ קיבלה תנופה אדירה בזכות המועדון הניידת הנמצאת בכל יום בשכונה אחרת, ובזכותה מדי יום יוצאים הנערים בני השכונה לפעילויות חסד בסביבתם."

חטין טולם הבא

"הנערים בכל רחבי העיר שמחים לראות את המועדון שלנו חונה אצלם בשכונה", מוסיף לתאר הרב גבאי.

"לאחר שחנכנו את המועדון, התקנו עליה מערכת סולארית שיכולה לנצל את אור השמש ולהפוך אותו לאנרגיה שמפעילה את המועדון. בהמשך חיברנו גם שעון-שבת, כך שהניידת תהיה ממוזגת ומוארת גם לאחר כניסת השבת, ואז יצאנו במבצע 'עונג שבת'. המועדון חונה בערב שבת בשכונה

סעודת השבת, גיליתי להפתעתי שמחכים לי לא פחות משלושים בני נוער. ישבנו יחד עד חצות הלילה, למדנו את פרשת השבוע והעמקנו בה, שרנו בצוותא את שירי השבת, והסיבה היחידה שגרמה לנו לקום וללכת הייתה ששעון השבת אמר את דברו...".

והרב משה שילת מגלה: "התכנית שלנו היא להמשיך ולהגביר את הפעילות בכל הארץ, ולשכפל את ההצלחה של המועדון הניידת לסניפים נוספים."

מסויימת והנערים באים לאחר הסעודה בביתם לשיר בה את שירי השבת יחד, לשמוע שיעור בפרשת שבוע ולהתחזק באחוות חברים.

"האמת היא שבעצמי לא ידעתי כמה יצליח הרעיון של המועדון הניידת, מתודה הרב גבאי ומשתף: "לקראת השבת הראשונה פרסמנו שהמועדון הניידת תחנה בשכונה מסוימת, אבל רק שלושה צעירים הודיעו מראש שיבואו. כשהגעתי למקום לאחר

הנער המהפכן וההתוועדות הלילית

הרב איתי נגר הוא בסך הכול בן 31, אבל המסכת האישית שעבר מאז שנולד בעיר החוף הדרומית עד לשלב שבו הוא חזר אליה כדי לשמש בה שליח 'חב"ד לנוער', מפותל ומרתק. המהפך שחולל כתלמיד בתיכון בו למד, הלילה שבו הבין סופית כי מקומו בחב"ד, המסע הלא צפוי לברזיל והיכולת המיוחדת שלו 'לגעת' בבני אדם ולהשפיע עליהם. סיפורו של (מנהל) סניף 'חב"ד לנוער' באשקלון

זלמן רודרמן

חצי מעלות הכיבוד. את השאר הוצאתי מכיסי או התרמתי אנשים בסביבתי. אחר כך גם קניתי ספרי לימוד והיינו משלבים 'משנה ברורה' עם הלכות לשון הרע של החפץ החיים ופרקי מוסר מתוך 'פלא יועץ'. מספר המשתתפים טיפס ל-20 ומעלה. ומה שהכי מדהים זה שגם תלמידים מהכיתה המקבילה החלו לזלוג אלינו.

"יום אחד, לא אשכח את זה, הכיתה שלנו סיימה ללמוד לפני הכיתה המקבילה וכמה תלמידים משם באו לשיעור שלי. המורה שלהם שמה לב שנעלמו לה כמה חבר'ה והיא יצאה לחפש אותם. לפתע נפתחה דלת הכיתה בתנופה. אני ישבתי עם הפנים לדלת וכל השאר היו עם הגב אליה. ראיתי את הכעס על הפנים של המורה. אבל בתוך שנייה היא קלטה את הסיטואציה והכעס שלה התחלף בתדהמה. כאילו הייתה עדה לנס גלוי. עד היום לא יוצא לי מהראש איך היא פוסעת לאחור ובשקט בשקט סוגרת את הדלת."

היזומה של הנער המתחזק חוללה רעש גדול בקרב ההנהלה והצוות של התיכון. אם נקדים קצת את המאוחר נספר כי יום אחד, אחרי שכבר סיים את לימודיו בתיכון, איתי הוזמן למפגש עם צוות התיכון ועם הפיקוח. "הם ביקשו ממני לספר להם איך נולד המיזם שלי וכיצד פיתחתי אותו".

ברורה, שכלל לא הכרתי את המבנה שלו ולא ידעתי איך לומדים בו. בסוף יום הלימודים אמרתי לחבר טוב שלי: יצחק, תישאר איתי קצת ונלמד יחד תורה. חברים מסביב שמעו חצי מילה ושאלו 'מה הולך פה?'. אמרתי להם: 'אנחנו נשארים כמה דקות ללמוד תורה'. מיד הצטרפו אלינו עוד חמישה חבר'ה וביחד היינו שבעה. ואני, בקושי יודע משהו מהחיים שלי, יושב וקורא באוזניהם את החלק הבסיסי של הספר - דברי הבית יוסף והרמ"א. החברים סביבי שותים כל מילה בצמא וה'כמה דקות' הופכות שלושת רבעי שעה. זה היה יום שני בשבוע.

"למחרת הודעתי בכיתה שביום רביעי אחר הלימודים יתקיים שיעור נוסף. באותה פעם נשארנו 14 חברים ואני ממשיך בהקראה מתוך ה'משנה ברורה'. צריך להבין שמדובר בנערים שלרובם היו בעיות קשות של קשב וריכוז. כאלה שברגע הישמע הצלצול הם היו עפים הביתה כמו טיל. ופתאום הם נשארים להקשיב לי קורא הלכות 'משעממות'."

שינה את הדי-אן-איי

"השיעור הפך קבוע, פעמיים בשבוע. התחלתי להשקיע ו'להכין' את השיעורים וגם דאגתי מראש לכיבוד קל. סיפרתי לבעל המכולת השכונתית מה אני עושה והוא ספג

ה רב איתי נגר החל, כך מסתבר, לנהל את סניף 'חב"ד לנוער' באשקלון הרבה לפני שהוא בעצמו ידע על כך וגם שנים מספר קודם שהארגון הזה הוקם.

כדי להבין את המשפט האבסורדי הזה חייבים פשוט להקשיב לסיפור האישי שלו, שהוא לא פחות ממדהים.

"נולדתי באשקלון למשפחה דתית", הוא מספר. "את שנות היסודי עשיתי בבית ספר חב"ד בעיר. לאחר מכן הלכתי לתיכון שאמנם בהגדרתו הוא נחשב דתי, אבל רמת הדתיות שלו בפועל הייתה נמוכה למדי; מה שנקרא 'דתי לפי דעתי'."

"בכיתה י"ב תפסה אותי התעוררות רוחנית מחודשת. התחלתי לעיין בספרים ובשלב מסוים אף יצרתי קשר עם אברך כולל מקומי, מהזרם הילטאי, והתחלנו ללמוד יחד על בסיס יומי."

"יום אחד החלטתי לפתוח בתיכון שלי שיעור תורה. לקחתי מהבית ספר 'משנה

השקעה כדאית

יש אנשים שהקב"ה חנן אותם בכישרון יוצא דופן לייצר מצבים מיוחדים ולספוח אליהם כל מיני מקרים וסיפורים מרתקים. ר' איתי נגר הוא אחד מהם.

"כמה ימים לפני שטסתי לשיבה בברזיל אני הולך ברחוב באשקלון וחולף על פני שני נערים צעירים. האוזניים שלי קולטות משפט שאחד מהם זורק לחברו: 'אם מישהו ישכנע אותי שזאת האמת, אני הולך על זה עד הסוף'. הרגשתי שאני מוכרח להתערב להם בשיחה. שאלתי אותם אם הם מדברים על הקב"ה ועל התורה, והם אמרו שכן. החלפתי איתם מספרי טלפון ואף חיברתי ביניהם לבין חב"דניק נוסף באשקלון.

"הקשר איתם נמשך גם אחרי שחזרתי מברזיל והם כבר תלמידים ב"א. היינו נפגשים תכופות ולומדים יחד, דבר שהתמדתי בו אף לאחר שהתחנתתי וגרתי בנחלת הר חב"ד. פעם בשבוע הייתי מגיע במיוחד לבית חב"ד באשקלון ולומד איתם.

"לאחד המפגשים שקבענו, השניים לא הגיעו ואני הרגשתי שסתם בזזתי זמן ודלק ואנרגיה. לפתע נכנסו לבית חב"ד שני חבר'ה אחרים, עם תסרוקות משונות, שהתבקשו לבוא להשלים מניין לערבית. בסיום התפילה הצעתי להם 'ללמוד משהו' והם הסכימו. ישבנו ולמדנו ומן המפגש האקראי הזה התפתח לו שיעור רב משתתפים קבוע, שלמעשה היה הגרעין הראשון שלי בעבודתי הנוכחית עם אלפי בני הנוער באשקלון".

בעקבות המפגש עמו החליטה הנהלת התיכון להרחיב ולמסד את הרעיון באמצעות שיעורי תורה מסוג שקודם לכן כלל לא התקיים בתיכון. "אפשר לומר שהשיעורים שלי שינו את הדי-אן-איי של התיכון", אומר ר' איתי בסיפוק.

הלימוד שלו עם האברך נמשך ואהבתו לתורה התגברה מיום ליום. "הייתי הולך כל יום אחרי הלימודים לכולל ויושב שם ללמוד זמן רב אחרי שהאברכים כבר הלכו לבתיהם, לפעמים אפילו עד שבע ושמונה בערב. הייתי גם סוחב איתי לשם תלמידים נוספים מהכיתה".

דואג לי לדולר מהרב

לקראת סיום לימודיו בתיכון כבר היה ברור לו שהתחנה הבאה שלו תהיה ישיבה.

מלספר ולהסביר איך נולד הרעיון המאוד לא שגרתי הזה, ואחרי שנתיים בברזיל הוא וחבריו חזרו לארץ.

כחצי שנה שימש שליח נמרץ ופעיל בישיבה התיכונית באשקלון, ובאזור חג הפסח (תשע"ד) הציג לו ראש הישיבה הרב הלל שידוך עם אחיינית שלו, בתו של איש החינוך החב"די הרב אהרן מנגמי.

חודשים אחדים לאחר מכן הם התחתנו ור' איתי נכנס לכולל בנחלת הר חב"ד. הוא למד בכולל שנה וכשבדיק בסיומה הוקם ארגון 'חב"ד לנוער', היה מהראשונים שנקראו אל הדגל וגם התייצבו.

ר' איתי חזר לאשקלון עיר הולדתו והמקום בו עוצבה אישיותו הדתית והחסידית, ומאז זה כשבע שנים הוא מחולל גדולות ונצורות בקרב צעיריה.

אז נכון אמנם שלא הגענו לתיאור הפעילות הענפה של 'חב"ד לנוער' באשקלון, אבל לפעמים התהליך שקדם והוביל לעשייה מעניין ומרתק לא פחות מן העשייה עצמה. וזה ללא ספק אחד המקרים הללו.

והנה גם ההסבר למשפט האוקסימורוני שפתח את הכתבה.

הניגונים, פתח לי את הלב. אני זוכר את עצמי נשאב לתוך הניגון 'אם אסק שמים שם אתה' ולתוך ניגונים נוספים, ופתאום אני כן רוצה לשמוע את התשובות של הרב הלל.

"ההתוועדות שהחלה בסביבות 10 בערב הסתיימה לקראת השעה ארבע וחצי לפנות בוקר. בשלב הזה כבר היה ברור לי שמקומי בחב"ד ושלמרות כל מה שחשבתי, אני לא באמת יודע מהי חסידות ומהו רבי. כשקמנו מההתוועדות - ואני כבר 'במקום אחר' לגמרי - אני זוכר את עצמי לוחש לרב הלל באוזן: אם אני נכנס לישיבת חב"ד, אתה דואג לי לדולר מהרב?"

גדולות ונצורות

באותה שנה התגבשה בישיבה התיכונית החב"דית באשקלון קבוצה של בחורים איכותיים במיוחד והוחלט להקים לה מסגרת המשך במתכונת של ישיבה קדושה. גם התיכוניסט המהפכן מצא בה את מקומו. "זו הייתה שנה מהיותר מופלאות בחיי", אומר ר' איתי והגעגוע נשמע היטב בקולו.

בתום אותה שנה הוא וכל חבריו לישיבה, כ-15 במספר, טסו לברזיל כדי לחזק את ישיבת חב"ד בס. פאולו (תקצר היריעה

השאלה הייתה רק איזו ישיבה. האברך מהכולל דחף אותו לישיבה ליטאית, הוריו לחצו שילך לישיבת הסדר, והיה גם מי שביקש למושכו לישיבה ספרדית. אלא שאז פגש חבר נעורים שלמד בישיבה התיכונית של חב"ד באשקלון (מסגרת שנועדה לאלה מבין בוגרי בית ספר חב"ד בעיר אשר אינם מתאימים לישיבה במתכונת מלאה).

"החבר הזמין אותי לבוא בלילה להתוועדות בישיבה. ברגע הראשון דחיתי את הזמנתו. אני הרי למדתי בחב"ד וכביכול כבר הכרתי את מה שיש להם להציע. אבל החבר הצליח בכל זאת לשכנע אותי לבוא. זה היה ליל ג' בתמוז ומי שהתוועד עם הבחורים היה ראש הישיבה והמחנך של כיתה י"ב, הדיין הרב משה הלל מנחלת הר חב"ד.

"התיישבתי לידו ובתחילת הערב יריתי לעברו שאלות בלי הרף. די מהר הוא קלט שלא משנה מה יענה לי וכמה מנומקת ומשכנעת תהיה תשובתו, השאלה הבאה שלי כבר יושבת לי מוכנה על קצה הלשון. ואז הוא אמר לי, 'אתה צריך להגיד קצת לחיים'. תחילה סירבתי, אבל אחר כך אמרתי 'לחיים' פעם ופעמיים וזה, ביחד עם